

ת"פ 2614/11-13 - רשות הטבע והגנים ירושלים,ע"י בא כוחה עזה"ד גירא עדתו נגד גלית נעמי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-11-2614 רשות הטבע והגנים ירושלים נ' נעמי

בפני כבוד השופט היישם ابو שחדרה	רשות הטבע והגנים ירושלים ע"י בא כוחה עזה"ד גירא עדתו	מאישימה	נגד	נאשמה
גלית נעמי ע"י בא כוחה עזה"ד צדוק חוגי				

הchlטה

.1. בפני בקשה מטעם הנאשמת להוראות על ביטול כתב האישום וזאת מסוף טעמיים: היעדר סמכות מקומית לבית המשפט לדון בעבירה נשוא כתב האישום; העבירה התישנה ولكن לא ניתן בכלל להגיש כתב אישום; טענה הגנה מן הצדק בשל התעمرות בנאשמת מטעם המאישימה.

כתב האישום

.2. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר מיחס לה ביצוע עבירה של נהיגה בחוף הים בנגד לסעיפים 2 ו-7 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים תשנ"ז - 1997. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 12.5.13 בשעה 13:46 או בסמוך לכך, בחוף "גן לאומי פלמחים" נסעה הנאשמת ברכב שטח מסווג ג'יפ טויזטה והחנתה אותו במרחק של 64 מטר מקו המים. הנאשמת עשתה את מעשה למרות שבחוף נמצא שירות האוסר נסעה ברכזעת החוף. לנאשמת לא היה היתר למשעה אלה.

השתלשלות ההלכית

.3. מתוך קריית הבקשה של הנאשמת לbijtol כתב האישום, תגובת המאישימה והתשובה לTAGOVA עולה התמונה הבאה, מבחינה קרונולוגית:

א. המועד הנטען בכתב האישום לביצוע העבירה. הוודעת הকנס - **12.5.12**

נמסרה לנ羞ת באותו היום;

ב. הנ羞ת שלחה למשיבת "בקשה להישפט"; **19.6.12**

ג. מוגש כתב אישום לבית משפט השלום בקריות גת במחוז דרום; **18.1.13**

ד. ניתנת החלטה של כבוד השופטתنعم חת מקוב מבית משפט השלום בקריות גת ואשר לפיה "noc'h shinuyim בסדרי עבודה בבית המשפט, יועבר התקין לשמיעה בפניו כבוד השופטת דינה כהן בבית משפט השלום באשקלון";

ה. ניתנת החלטתה של כבוד סגנית הנשיא, השופטת דינה כהן בבית משפט השלום באשקלון, וזאת מוקומית לדון בכתב האישום וכי "היא מקום להגיש את כתב האישום באחד מבתי המשפט במחוז המרכז". על כן, הורטה על ביטול כתב האישום כלפי הנ羞ת, בטרם הקראה.

ו. המאשימה מגישה את כתב האישום לבית משפט השלום ברמלה. **3.11.13**

טענות הצדדים

4. הנ羞ת טוענת כדלקמן:

א. לבית משפט השלום ברמלה אין סמכות מקומית לדון בכתב האישום מאחר ומוקם ביצוע העבירה מצוי בתחום השיפוט של בית המשפט השלום בראשון לציון;

ב. העבירה נשוא כתב האישום היא עבירת קנס כהגדرتה בסעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**), ועל כן, תקופת ההתיישנות לצורכי הגשת כתב אישום היא שנה מיום ביצוע העבירה. לפיכך, מאחר וכתב האישום הוגש לבית המשפט השלום ברמלה ב-3.11.13 בעוד שה العبירה בוצעה לכואה ב-12.5.12, הרי שחלפה תקופת ההתיישנות וככתב האישום דין להבטל.

ג. בית משפט השלום ברמלה הוא בית המשפט השלישי שבו מתנהל תיק זה ויש בכך ממשום התעمرות בנ羞ת, דבר שמקיים טענה של הגנה מן הצדק שתוביל לביטול כתב האישום.

5. המאשימה מגישה לטענות הנ"ל כדלקמן:

עמוד 2

- א. העבירה נשוא כתוב האישום בוצעה באזרע השיפוט של בתי משפט השלום במחוז מרכז, שלאם סמכות מקבילה מבחינה מקומית ולכן דין טענת חוסר הסמכות המקומית להיחות;
- ב. אין תחולה לטעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי מאחר והוא דין ספציפי שחל על העבירה נשוא כתוב האישום והוא חוק העבירות המינימליות תשמ"ו - 1985. בנוסף לכך, העבירה נשוא כתוב האישום היא עבירה מסווג עוון ותקופת ההתיישנות בגיןה היא חמש שנים ולא שנה;
- ג. הטענה של הגנה מן הצדק, נעדרת כל בסיס וגם אם טעתה המאשימה בהגשת כתוב האישום למחוז דרום, אין בטעות זו כדי להצדיק שימוש בסנקציה החריפה שמתלווה לטענת ההגנה מן הצדק, קרי ביטול כתוב האישום.

טענת חוסר סמכות מקומית

6. סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי, קובע כדלקמן:
- "דנים נאים בבית המשפט אשר **באזרע שיפותו נועברת העבירה** כולה או מಕצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם".
7. הנאשمت טענת שהיא מתגוררת לראשונה לציון. בנוסף, אין מחלוקת שהעבירה בוצעה בתחום השיפוט של עיריית ראשון לציון. סעיף 2(א) לצו בתי המשפט (הקמת בתי משפט שלום ואזרע שיפוטם) התש"ר - 1960, מגדיר את הביטוי "אזרע שיפוט" כדלקמן:
- "אזרע שיפותו של בית משפט שלום, למעט בתי משפט השלום כאמור בסעיף קטן (ב), יהיה המחוון שבו הוא נמצא".
8. סעיף 2(ב) לצו בתי המשפט הנ"ל, מתייחס לבתי משפט במחוז חיפה ובמחוז הצפון שאינם רלוונטיים לעניינו. על כן, בר依 שאזרע השיפוט של בית משפט השלום ברמלה כולל בתוכו את כל **המחוז** שבו הוא נמצא, הוא מחוז מרכז, שכולל בין היתר גם את העיר ראשון לציון (ראו גם את הגבולות של המחוזות השונים כאמור בהודעה על חלוקת שטח המדינה למחוון ולגנות ותיאורי גבולותיהם (ילקוט פרסומיות תש"ז מס' 531, מיום 11.4.57, עמ' 761, לתיקונה השונים של הودעה זו במהלך השנים)).
9. לסיכום, הטענה של הנאשמת שבית משפט השלום ברמלה נעדר הסמכות המקומית לדון בכתב האישום, נדחית.

העבירה נשוא כתוב האישום הינה עבירה מנהלית

10. בכתוב האישום מוחסת לנשואת עבירה של נהיגה בחוף הים בנגדו לסעיפים 2 ו-7 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים תשי"ז - 1997. סעיף 1(א) לחוק העבירות המינימליות תשמ"ו - 1985 (להלן: **חוק העבירות המינימליות**) קובע כדלקמן:

"שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות כי עבירה על הוראה שנקבעה בחוק מהחוקים המנויים ביחסת הראשונה או בתקנות שהותקנו לפיו, שאינה פשע, היא עבירה שבשלה ניתן להטיל קנס בדרכן מנהלית (להלן- עבירה מנהלית); הקביעה יכולה שתהיה דרך כלל, בתנאים או בסיגים".

11. שר המשפטים התקין את תקנות העבירות המינימליות (קסם מנהלי - עבירות נהיגה ברכב בחוף הים) תשס"א - 2001. בסעיף 1 לתקנות אלה נקבע כדלקמן:

"עבירה על סעיף 2 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים, תשנ"ז - 1997 (להלן- החוק), לעניין נהיגת רכב בחוף הים, שלא למטרת מהמטרות המפורשות בסעיף 3 לחוק האמור, היא עבירה מנהלית".

12. בנסיבות אלה, העבירה נשוא כתוב האישום הינה עבירה מנהלית אשר מוסדרת בחוק העבירות המינימליות ובתקנות שהובאו לעיל. על כן, מדובר בדיון ספציפי שוגבר על הוראותו של סעיף 225 לחוק סדר הדין הפלילי, שאינו חל בעניינו.

אופן סיוג העבירה נשוא כתוב האישום

13. סעיפים 2 ו-7(א) לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים, תשנ"ז - 1997 מורים כדלקמן:

2". לא ינהג אדם ברכב בחוף הים.

.7. (א) הנהיג ברכב בחוף הים בנגדו לסעיף 2, דין-

קסם כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977".

14. על כן, העבירה נשוא כתוב האישום הינה עבירה שהעונש בצדיה הוא קנס בלבד, כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין ואשר מורה כדלקמן:

עמוד 4

61". (א) על אף האמור בכל חוק, מקום

שהוסמן בית משפט בחוק להטיל קנס, רשאי הוא להטיל -

(3) אם קבוע לעבירה עונש מסר למעלה משנה ולא יותר
משלוש שנים - קנס עד 75,300 שקלים חדשים".

.15.

כאן עולה השאלה מה הסיווג של העבירה נשוא כתוב האישום (חטא, עוון או פשע).

.16.

סעיף 24(2) לחוק העונשין מגדיר עבירה מסווג "עוון" כדלקמן:

"**עבירה שנקבע לה עונש מסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ושהינה עולה על שלוש שנים; אם העונש הוא קנס בלבד - קנס העולה על שיעור הקנס שנייתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום.**"

(ההדגשה לא במקור)

.17. גובה הקנס במקרים שבהם מדובר ב"קנס שלא נקבע לו סכום" מוגדר בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין ואשר מורה כדלקמן:

61". (א) על אף האמור בכל חוק, מקום שהוסמן בית

המשפט בחוק להטיל קנס, רשאי הוא להטיל -

(1) אם קבוע לעבירה עונש מסר עד

שישה חודשים או קנס בלבד, או **קנס שלא נקבע לו סכום -**
קנס עד 14,400 שקלים חדשים".

.18. במקרה שבפני, העבירה לפי סעיפים 2 ו-7 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים תשי"ז - 1997, היא עבירה **שנקבע לה סכום**, הווה אומר, אין תחוללה לסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין. נקבע גובה קנס מפורש בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, ואשר הינו בסך של 75 ל"נ, ובכל מקרה, הינו גבוה יותר מ-"קנס שלא נקבע לו סכום" (שעומד על 14,400 ל"נ לפי סעיף 61(א)(1) לחוק העונשין). כאמור, בסעיף 24(2) לחוק העונשין נקבע "... ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס העולה על שיעור הקנס שנייתן להטיל בשל העבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום".

עמוד 5

19. לסיכון, הנני קובע כי העבירה שבפני לפי סעיפים 2 ו-7 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים, התשנ"ז - 797, היא עבירה מסווג "עוון".

תקופת ההתישנות

20. סעיף 9(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"9. (א) בגין הוראה אחרת לעניין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה -

(3) בעoon - חמיש שנים".

21. בנוסף, בסעיף 22א(א) -(ב) לחוק העבירות המנהליות, נקבע כדלקמן:

"22א (א) אין בקביעת עבירה כעבירה מנהלית כדי לשנות "

את סיווג העבירה כאמור בסעיף 24 לחוק העונשין.

(ב) לעניין ההתישנות, עבירה כאמור בסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי או בכל חיקוק אחר הקבוע מועד ההתישנות עבירה, לפי העניין, יראו את מועד הטלת הקנס כמועד ההעמדה לדין, ואולם אין במועד הקבוע בסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי או בחיקוק כאמור, לפי העניין, כדי למנוע הגשת כתב אישום כנגד מי שבקש להישפט לפי חוק זה או להמיר כתב אישום בכנס מנהלי, אף אם עבר אותו מועד".

(ההדגשה לא במקור)

22. במקרה שבפני, מועד הטלת הכנס הוא 12.5.12. על כן, מועד ההתישנות חל חמיש שנים לאחר מכן, ביום 11.5.17. על כן, טענת הנאשמה שחלפה תקופת ההתישנות להגשת כתב האישום, דינה להידחות.

הטענה של הגנה מן הצדק

.23 הנאשמת טוענת שעומדת לה טענה של הגנה מן הצדק שיש בה בכך להביא לביטול כתוב האישום כנגדה, וזאת מחלוקת התעمرות של המאשימה בכך שכתב האישום כנגדה עבר בין שלושה בתים משפט שונים: בית משפט שלום בקריית גת, בית משפט שלום באשקלון ובימ"ש שלום ברמלה.

.24 אכן, נפלה טעות אצל המאשימה בעית שהגישה את כתוב האישום לבתי המשפט במחוז דרום, אך אין בעיות זו בכך להקים לנאשמת טענה של הגנה מן הצדק מחלוקת התעمرות מטעם המאשימה. ככל שנפל פגם במקום שבו הוגש כתוב האישום, הרי שפגם זה בא על פתרונו עם קבלת טענתה של הנאשמת ע"י בית משפט השלום באשקלון בדבר חוסר סמכות מקומית. הנאשמת לא יכולה לקחת את אותה טענה בדבר חוסר סמכות מקומית ולטעון אותה כל פעם מחדש תוך שימוש בנסיבות שונות, תחילה טענת "חוסר סמכות מקומית" בבית משפט שלום במחוז דרום ולאחר מכן טענת "הגנה מן הצדק" בפני בית משפט שלום במחוז מרכז.

.25 יתר על כן, לעניין העברה של התקיק מבית משפט השלום בקריית גת לבית משפט השלום באשקלון, המצוים באותו מחוז, מדובר בהחלטה מנהלית גרידא של מערכת בתי המשפט שאיננה קשורה במאשימה. במקרים אחרים, המאשימה לא יכולה לשאת אחריות לשיקוליה המנהליים טכניים של מערכת בתי המשפט במחוז דרום. בכל מקרה, אין להחלטה מנהלית זו ולא כלום עם טענה של הגנה מן הצדק.

.26 לסיכום, הטענה בדבר הגנה מן הצדק אינה להידחות וכותב האישום שבפני ממשיך לעמוד בעינו.

המצוירות תשליך העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ד, 25 פברואר 2014, בהעדך
הצדדים.